

**Καταγγελίες για εκλογική νοθεία στη Χιμάρα και όχι μόνο.
Εθνική ανησυχία προκαλεί η στάση της Αλβανίας
απέναντι στην ελληνική μειονότητα.**

Γράφει: Ο Δημήτρης Περδίκης

Στις 21 Ιουνίου πραγματοποιήθηκαν οι δημοτικές εκλογές στην Αλβανία. Ο Σοσιαλιστικός συνασπισμός (ASHE) του πρωθυπουργού Έντι Ράμα επικράτησε σαρωτικά αλλά και αλαζονικά κερδίζοντας τους περισσότερους δήμους, από τον βορρά, παραδοσιακό προπύργιο του δημοκρατικού κόμματος, μέχρι τον νότο με τους βορειοηπειρωτικούς δήμους. Κάποιοι ελάχιστοι δήμοι ανέδειξαν αιρετούς από τον δημοκρατικό συνασπισμό (APPD) και ένας δήμος (της Φοινίκης) ανέδειξε νικητή τον Λεωνίδα Χρήστου του ελληνικού μειονοτικού κόμματος MEGA. Όλα τα υπόλοιπα κόμματα δεν μπόρεσαν να αναδείξουν ούτε έναν δήμαρχο. Συνολικά οι σοσιαλιστές κερδίζουν 44 δήμους, το δημοκρατικό κόμμα 16 και το MEGA 1. Με την νέα διοικητική μεταρρύθμιση η Αλβανία διαιρείται σε 61 διευρυμένους δήμους.

Βέβαια ο Αλβανός πρωθυπουργός για να παρουσιάσει αυτά τα ζηλευτά αποτελέσματα δεν χρησιμοποίησε και τόσο τίμια μέσα. Καταγγελίες για εκτεταμένη και αναμφισβήτητη νοθεία γίνονται από κόμματα και υποψηφίους και διαπιστώνονται στην προκαταρκτική έκθεση του ΟΑΣΕ. Εκτός από την νοθεία χρησιμοποιήθηκε άφθονο χρήμα, ψυχολογική βία, τεράστια παροχολογία και όλος ο κρατικός μηχανισμός.

Πριν από τις εκλογές ο Τούρκος πρόεδρος Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν πραγματοποίησε δύο επισκέψεις, στην Πρίστινα και στα Τίρανα. Οι σχέσεις των δυο χωρών γίνονται όλο και στενότερες, θα λέγαμε αδελφικές. Ο Αλβανός πρωθυπουργός προσπαθεί να μοιάσει στον Τούρκο πρόεδρο στον τρόπο που σκέφτεται, ενεργεί και πολιτεύεται. Η αλαζονική του συμπεριφορά και οι τρόποι του θυμίζουν Ερντογάν, το ίδιο και η εθνικιστική ρητορική του. Ο Ράμα, στην θέση του νέο-οθωμανικού τουρκικού δόγματος, ενστερνίζεται το δόγμα της μεγάλης ή φυσικής Αλβανίας.

Στις δημοτικές εκλογές ο Αλβανός πρωθυπουργός ήθελε να σαρώσει τους πάντες, να εμφανιστεί ως ο απόλυτος ηγέτης, να συντρίψει το δημοκρατικό κόμμα, να εξαφανίσει αυτοδιοικητικά τη βορειοηπειρωτική «Ομόνοια» - ΚΕΑΔ, αλλά πάνω από όλα ήθελε να κρατήσει τη Χιμάρα.

Ως προς το Δημοκρατικό κόμμα φαίνεται πως ο νέος του αρχηγός Λουλζίμ Μπάσα δεν έχει τα ηγετικά προσόντα του προκατόχου του Σαλί Μπερίσα.

Το ΚΕΑΔ, η πολιτική έκφραση της ΔΕΕΕΜ «Ομόνοια», με πρόεδρο τον Βαγγέλη Ντούλε, ένα κόμμα με έναν και μόνο εκπρόσωπο στο αλβανικό κοινοβούλιο ήταν κάτι που ίσως δεν μπορούσε να αντέξει ο αλαζονικός χαρακτήρας του Ράμα.

Ο Ντούλες ήταν αντιπρόεδρος της αλβανικής βουλής και είχε παραιτηθεί διαμαρτυρόμενος, όταν ο Ράμα διόρισε τον ανθέλληνα πρόεδρο του κόμματος των Τσάμηδων Σπετίμ Ιντρίζι ως β' αντιπρόεδρο. Το περασμένο έτος τον είχε συνέχεια μπροστά του, όταν ο Βαγγέλης Ντούλες του εναντιωνόταν στην νέα διοικητική διαίρεση αλλά και σε κάθε ανθελληνική του προσπάθεια. Αυτά σίγουρα ο μιμητής του Ερντογάν δεν μπορούσε να τα αντέξει.

Η Χιμάρα όμως σήμαινε πολλά για τον Ράμα. Είναι ένας πανέμορφος τόπος με υπέροχες παραλίες, ό,τι πρέπει για μπιζνες. Είναι όμως και ένα εθνικιστικό λάβαρο για τους Αλβανούς, πουλάει και φέρνει ψήφους. Πριν λίγους μήνες είχε δηλώσει στο αλβανικό κοινοβούλιο πως «οι Χιμαριώτες είναι περίεργοι, πολλά χρόνια έχουμε συνέχεια προβλήματα με αυτούς και τώρα πρέπει όλα αυτά να τακτοποιηθούν».

Στην προεκλογική περίοδο επισκέφτηκε τη Χιμάρα δύο φορές, ελάχιστοι ήλθαν να τον ακούσουν. Εκβίασε ανοικτά «Αν δεν ψηφίσετε τον υποψήφιό μας, δεν θα έχετε νερό». Ακόμα, εξαιρετικά... δημοκρατικά δήλωσε «Δεν με ενδιαφέρει τι θα ψηφίσουν οι Χιμαριώτες, δήμαρχος θα γίνει αυτός που θέλω εγώ». Για τον υποψήφιο της «Ομόνοιας - ΚΕΑΔ» αναφερόταν με τα λόγια: Ο ακατονόμαστος, ο καταραμένος. Σε άρθρα εξ άλλου τον κατηγορούσαν ως τρομοκράτη και άνθρωπο της Ελλάδας. Όμως οι Χιμαριώτες με υποψήφιο δήμαρχο τον Διονύση Φρέντη Μπελέρη έδωσαν έναν υπεράνθρωπο αγώνα για να κερδίσουν τον δήμο τους, παλεύοντας απέναντι στον κρατικό μηχανισμό. Όλες οι δημοσκοπήσεις τους έδειχναν να προηγούνται με διαφορά. Οι προεκλογικές συγκεντρώσεις τους ήσαν πολλαπλάσιες σε όγκο από του σοσιαλιστή υποψήφιου. Τα αποτελέσματα της κάλπης όμως έδειξαν άλλα. Γκέργκη Γκόρο (ΣΚ) 56%, Μπελέρης (Ομόνοια) 27%. Σύντομα επίσης άρχισαν να εμφανίζονται και οι πρώτες αποδείξεις της νοθείας.

Παραβιασμένες κάλπες που τις είχαν ξανακλείσει με άλλον κωδικό. Αποτελέσματα που δεν συνέπιπταν με τον αριθμό των ψηφισάντων, το 20% των ψηφοδελτίων που ψηφισαν Μπελέρη κηρύχθηκαν άκυρα, και πολλά άλλα.

Το σχέδιο «Νέα Χιμάρα» που έχει εξαγγείλει ο Έντι Ράμα προβλέπει υφαρπαγή της γης της Χιμάρας που θα δοθεί σε μεγαλοεπιχειρηματίες για τη δημιουργία τουριστικών χωριών και άλλων παρόμοιων επιχειρήσεων. Σχεδιάζεται ακόμα η ανέγερση οικισμού που θα

στεγάσει τις χιλιάδες των έποικων που θα στελεχώσουν τις επιχειρήσεις. Στο σχέδιο αυτό συνεργάτης του Ράμα είναι ο βουλευτής του σοσιαλιστικού κόμματος και μεγαλοεπιχειρηματίας Κότσο Κοκδήμα και εκτελεστικό όργανο ο δήμαρχος Γκέργκη Γκόρο.

Πιο νότια στον δήμο Κονίσπολης, ο Τσάμης Σουάϊπ Μπεκίρι εμφανίζεται νικητής με 44% έναντι του Έλληνα Αναστάση Γκούντα με 17%. Ο δήμος αυτός κατοικείται από βορειοηπειρώτες και από Τσάμηδες μουσουλμάνους, οι οποίοι έξω από το χωριό Τζάρα έχουν ανεγείρει μεγάλο μνημειακό συγκρότημα για την καλλιεργούμενη μυθοπλασία τους περί γενοκτονίας των από τους Έλληνες και των απαιτήσεών τους επί της καλούμενης Τσαμουριάς. Κάθε χρόνο το τελευταίο Σάββατο του Ιουνίου διοργανώνονται εκδηλώσεις και πορεία προς τον μεθοριακό σταθμό Μαυροματίου Θεσπρωτίας.

Μέσα σε όλα αυτά τα μαύρα σύννεφα για τον ελληνισμό της Αλβανίας υπάρχει και μια ηλιαχτίδα. Οι ελληνορθόδοξοι της Πρεμετής, συνασπισμένοι, όμως με το δημοκρατικό κόμμα (το ΚΕΑΔ έχει ελάχιστα ερείσματα στην Πρεμετή), κατόρθωσαν να ανατρέψουν τον προηγούμενο δήμαρχο Gilberto Jace (ΣΚ) και να αναδείξουν τον ελληνορθόδοξο Νίκο Σουπούλη (ΔΚ). Να θυμίσω εδώ τα όσα είχαν γίνει στην Πρεμετή με την εκκλησία του παζαριού, με την απομάκρυνση των εικόνων και των ιερών σκευών και τη βίαιη συμπεριφορά σκεκιουριτάδων κατά των πιστών.

Οι δημοτικές εκλογές στην Αλβανία δίνουν το στίγμα της σημερινής πολιτικής θέσης της χώρας. Δημιούργησαν όμως δυναμικές που θα τις δούμε να εξελίσσονται, όπως και καταστάσεις που επιτείνουν την ανησυχία του βορειοηπειρωτικού ελληνισμού.

Δημοσιευμένο στο περιοδικό Επίκαιρα, τ. 296, 3-8 Ιουλίου 2015.